

ספר תהלים

נחלק

דשבעה גם לשלשים חלקים

כמספר ימי השבוע והחדש

וויז

דרוק אינד 6 ערלאג און יעקב הכהן שלאָסבערג

כשנת תרכ"ו לפ"ק.

WIEN 1866.

Druck und Verlag von Jacob Schlossberg.
Franz-Josefs-Quai 9.

סדר ספירת העומר

היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות
לעומר: הכתוב: (מלכות סניסוד)

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות
ויום אחד לעומר: הכתוב: (סוד סמולכות)

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות
ושני ימים לעומר: הכתוב: (בזוכה סמולכות)

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות
ושלשה ימים לעומר: הכתוב: (ח"ח סמולכות)

היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות
וארבעה ימים לעומר: הכתוב: (גלח סמולכות)

היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות
וחמשה ימים לעומר: הכתוב: (הוד סמולכות)

היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות
וששה ימים לעומר: הכתוב: (יסוד סמולכות)

היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות
לעומר: הכתוב: (מלכות סמולכות)

תפלת ראש השנה
קבו
כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום
הזכרון: רצה וכי

בליל ראשון דר"ה אומרים זה:

לשנה טובה תכתוב: לרבים תכתוב:

קודם הקיעת שופר אומרים (וזמור זה ז' פעמים):
למנצח לבני קרה מזמור: כל העמים תקעו
בה הריעו לאלהים בקול רפה: כי יי
עליון נזרא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים
תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את
נחלתינו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה
אלהים בתרועה יי בקול שופר: ומרו אלהים
ומרו. ומרו למלכנו ומרו: כי מלך כל הארץ
אלהים ומרו משביל: מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אברהם בי לאלהים מגיני
ארץ מאד נעלה:

מעמדות ליום רביעי

פירחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם.
אמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום יי הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם:

עוקצין סיג אמר רבי שמעון בן הלפתא לא מצא
הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא
השלום. שנאמר יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו
בשלום:

סדר קדשים

תמיד סיו באו ועמדו אצל בן ארזא אחר מימינו
ואחר משמאלו. שחה לנפך והניף הפגן פסודרים
והקיש בן ארזא בצלצל. ודברו הלויים בשירה. הגיעו
לפרק תקעו והשתחוה העם. על כל פנק תקיעה
ועל כל תקיעה השתחוה. והו סדר התמיד לעבודת
בית אלהינו: והי רצון שיבנה בבהרה בימינו אמן:
מנחות ס"ד תנו רבנן חביבין ישראל שהבבן הקדוש
ברוך הוא במצות תפלין בראשיתו ותפלין בירועותיהו.
וציצת בגדיהו ומזוזה בפתחיהו. ועליהו אמר דוד
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: ובשעה
שהור נבנס לבית הפרהין וראה עצמו עומד עירום.
אמר או לי שאעמוד עירום בלא סגרה. וכיון שגומר